

Skrivnost radosti

Elizabeth Towne

 Bird Publisher

2019

Naslov izvirnika:

The Philosophy of Joy; Elizabeth Towne

Copyright © Bird Publisher, 2019

Vsebina

Uvod ... 7

1. Dobro jutro v dveh besedah ... 9

2. Sedanji čas ... 17

3. Kaša ali človek – kateri izmed teh dveh ste? ... 21

4. Središče svetlobe ... 35

5. Zakon življenja ... 41

6. Kako to deluje? ... 49

7. Dobra pretočnost ... 57

8. Prehranjajte se bolj skromno ... 63

9. Brezmejni Jaz ... 69

10. Ideali ... 75

11. »Jaz zmorem in tudi bom« ... 83

12. Ustvarjalka Želja ... 89

13. Želja in Dolžnost ... 97

14. Bog in zli duh ... 103

15. Prepustimo se igri ... 109

16. Človek, oblečen v stara oblačila ... 117

Nekaj besed o avtorici Elizabeth Towne ... 129

Uvod

Vem, da obstaja, če že ne »višja inteligenca«, pa vsaj popolnejša inteligenca, kot je tá, ki ji pravim moja. Mnogokrat v svojem življenju sem bila popolnoma prepričana, da je določena stvar *edina pravilna*, – ki bi, če mi ne bi stopila na pot na prav tak poseben način, povzročila neskončno izgubo in globoko prizadetost, ki je ne bi biló mogoče več popraviti.

Seveda se vse skupaj ni zgodilo takó, kot se je meni zdelo, da bi se moralo, in bi se zemlja lahkó še naprej vrtela okrog svoje osí.

In, veste, malce po tem pa sem bilá tudi nadvse hvaležna, da vse skupaj vendarle ni potekalo, kot se je meni zdelo, da mora in bi moralo. Torej je tisto, ki se mi je prej zdelo popolnoma napačno in da se nikakor ne sme zgoditi, biló potem vendarle popolnoma pravilno in koristno.

Mnogokrat sem doživela kaj podobnega, včasih kaj manjšega, drugič spet izjemno pomembnega.

Zatorej vem, da obstaja popolnejša inteligenca, kot je moja lastna; vem, da ko se moja inteligenca zaradi svoje kratkovidnosti usmeri napačno, potem ta popolnejša inteligenca *preglasí* mojo. Hvaležna sem, da verjamem v tó – hvaležna, da vem, da ko sem v težavah, obstaja Nekaj, kar meni navkljub postavi vse skupaj na pravo mesto.

In, a veste – prepričana sem, da je tá popolnejša inteligenca navsezadnje *moja celotna* inteligenca. Jaz sem ta, ki

vseskozi tó počnem. Inteligenca namreč ni nekaj, kar bi biló utesnjenega znotraj telesa ali zgolj v možganih – ne. Izpopolnjuje celoten univerzum. Ves ta prostor med mano in vami je čista inteligenca, v kateri živimo ter se premikamo in skozi katero razmišljamo. A mi se *zavedamo* le tistega manjšega dela svoje inteligence, ki jo predstavljajo naša telesa. Tó veliko morje inteligence je neskončno večji del nas samih, a deluje pod-zavestno ali nad-zavestno.

A tá inteligenca deluje, takó v moje *lastno* dôbro kot tudi v dôbro vseh drugih. Hvaležna sem, da me prevlada. Spoznanje, ki mi daje občutek varnosti, je, da vem, da če se bom zmotíla in napačno presodila karkoli že, me bo preglasila tá popolnejša inteligenca, ki vlada vsem nam.

Tó knjigo sem napisála zaradi tega, da bi vam pomagala prebuditi verjetje v tó popolnejšo inteligenco, ki v vseh nas deluje podzavestno; in da bi vam pomagala znotraj vas prebuditi radost življenja v zavedanju Brezmejnega Jaza v vaši notranjosti, ki je hkrati tudi moj Jaz. Pri tem vam želim, dragi bralci, veliko zdravja, zadovoljstva in uspeha.

Elizabeth Towne

1. Dobro jutro v dveh besedah

Dobro jutro! A ste videli veličastni vzhod sonca? Le pogledajte! – ne sije le eno sonce in ne vidite na obzorju nebá le njegovega zlatega sija, temveč vzhaja deset milijonov sonc nad desetimi milijoni čakajočih src, pred katerimi pobegnejo sence, da bi našle svoj prostor za počitek. Resnično, dôbro jutro v NOVEM PREPRIČANJU vsem tistim, katerih srca so se nasmehnila soncu življenja.

JAZ SEM sonce Bogá. In enako, dragi bralec, kot stara zelena zemlja nastavi svoj obraz soncu, tako tudi midva našo pozornost usmeriva k JAZ SEM soncu.

*»Svetova, v katerih živimo, sta dva –
Svet JAZ SEM in svet JAZ DELAM.«*

Predolgo je bil naš pogled usmerjen le v svet JAZ DELAM. Predolgo smo sodili sebe in druge v zatemnjeni svetlobi tistega, kar se je že zgodilo. Izgubili smo pogum v primerjanju s tistim, kar smo že dosegli. Rekli smo: »Ne morem storiti nič več kot tó, kar se je že zgodilo; pod soncem se ne more zgoditi nič novega.« In tako smo popotovali in strmeli in obžalovali tisto, kar se je že zgodilo. Kamorkoli smo pogledali, je vse teklo po starem. »V umetnosti, znanosti in poslu se je zgodilo že vse,« smo dejali, »in ni mogoče narediti nič drugega razen tistega, kar so do smrti naredili že Tom, Dick

in Harry. Nimam nobene možnosti, da bi naredil kaj drugega.«

JAZ SEM idealen svet. Ah, to je tam, kjer sije sonce in se večna mladost večno in vsemogočno igra. V svetu predstav je JAZ SEM vseprisoten, vseveden in vseobsegajoč. Medtem pa se v svetu Narejenega JAZ SEM izgubi med množico in vsem tistim, kar je bilo že storjenega.

Pravkar sem prebrala pismo nekega človeka, ki je 22 let delal kot računovodja pri neki firmi. 22 let je mehanično povečeval stolpec nekih postavk in zmanjševal drugega ter za to prejemal ubogo plačilo. Vrata napredovanja na tem področju so mu ostala zaprta, plačo so mu še zmanjšali in tá človek je pri petinštiridesetih ostal brez zadostnih sredstev za preživljanje. Sedaj je »iztrošen« in nihče noče tistega, kar mu je še ostalo – skoraj bi napisála ostankov.

Bil je podoben ožeti pomaranči in se je srečal s svojo usodo. A za razliko od pomaranče je on prostovoljno ponudil sebe svetu JAZ DELAM. Njegove mladostne sanje so mu bile odvzete in so se zdrobile v prah. Rekel je: »Plača, ki jo sedaj prejemam, je vredna dvakrat toliko, kot bi lahkó prejel, če bi sledil svojim sanjam. Zdi se mi, da bi sčasoma lahkó naredil kaj čudovitega, a vseeno vem, da bom lahkó prejemal plačo, če bom še naprej delal za tega človeka. Bojim se zaupati 'svetu JAZ SEM'. In kakorkoli že, življenje je kratko in zakaj bi si zelo prizadevali za karkoli. Zatorej bom raje še naprej usklajeval posamezne računovodske postavke, dobival plačo, jedel, pil in bil vesel.« Njegove sanje so, ker se niso mogle izraziti,

v njem še vedno nekako zamrznjene in v mirujočem stanju – čakajo, da se bodo ponovno rodile v svet *JAZ DELAM*.

A nikoli ni prepozno obrniti se k soncu *JAZ SEM*. Mišice človeka lahko da so oslabele in njegovi sklepi zakrneli; mogoče njegove možganske celice komaj čakajo, da bodo zaspale, še nekaj računovodskih stolpcev in potem dolg spanec: a še vedno on *zmore* preobrniti potek dogodkov, če si tega želi. Nikoli namreč ni prepozno začeti vlagati *JAZ SEM* v tisto, kar *JAZ DELAM*. Čeravno je nekdo lahko star petinštirideset let in se počuti ožetega kot ožeta pomaranča, ki nima več časa, da bi v tej inkarnaciji dosegel kaj posebnega, se vsaj lahko pripravi na boljši začetek naslednje, ko se bo znova rodil. Zatorej nikoli ni prepozno razmisliti in izraziti tisto, kar *JAZ SEM* (oziroma tisto, »kar vi v resnici ste«; op. prev.) – tisto najboljše.

A ste prepričani, da so vaši ideali in želje res tisto, kar *VI* v resnici ste? – tisto *JAZ SEM* vas samih? Vaše teló in tisto kar počnete ter celo vaša izobrazba so zgolj bele lise na *VAŠEM* površju. Predstavljajo zgolj neskončno majhen in izginjajoč del vaših lastnih virov. So zgolj tisto, kar ste izmed svojih neskončnih virov že uresničili.

Žirafa je imela najprej kratek vrat. To je vse, kar ji je uspelo narediti iz sebe. A ker ji je bilo na razpolago pri tleh bolj malo hrane, se je začela spreminjati in pogledovati navzgor proti palmovim listom. Dvigovala se je in gledala in se znova dvignila. S tó nenavadno vajo je raztegovala svoj vrat, dokler njen vrat ni postal zadosti dolg, da je zlahka dosegla

vrh palme. Potem pa je zaustavila svojo rast v višino. A vse dokler je svoj vrat prizadevno iztegovala navzgor, je tá postal vse daljši.

In kaj si vi prizadevate? Ali v svetu JAZ SEM opazite karkoli, kar je vredno vašega truda? Ali boste tó isto lahko dosegli tudi v svetu JAZ NAREDIM? Ali se nenehno dvigujete in gledate in se znova dvigujete?

Ali si med prizadevanjem odpočijete v svetu JAZ SEM, kjer najdete nov navdih in novo moč, da si boste prizadevali še naprej?

Ta sprememba od Biti k Delati – od JAZ SEM k *JAZ DELAM* – je skrivnost moči in napredka in tudi uspeha. To je dihanje duše. Vi vdahneta v svet JAZ SEM; in izdahneta v svet *JAZ DELAM*. Bolj lahkotno in redno kot vi vibrirate med tema dvema, bolj postajate zdravi in uspešni.

Ko zaradi preveč izdihovanja v svet JAZ DELAM občutite utrujenosti in nezadovoljstvo, se le dvignite v resničnost JAZ SEM ter si z domišljijo in afirmacijo do vrha napolnite z JAZ SEM močjó.

JAZ SEM modrost.

JAZ SEM ljubezen.

JAZ SEM tisto, kar si želim biti.

Vse dela skupaj v korist uresničenja tistega, kar JAZ SEM.

Potem pa se znova poberite iz tal in svoj pravkar obnovljeni Jaz izrazite skozi svojo dejavnost (DELATI). Nekdo mi je poslal svoj odgovor na moj članek z naslovom »Dobro jutro«.

Nekaj besed o avtorici knjige

Elizabeth Towne (1865–1960) je bila vzgojena v meto-distični veri, a je pozneje vstopila v gibanje *Nova misel* (ang.: »New Thought«, pripadniki tega gibanja so bili prepričani, da je Neskončna Inteligenca ali Bog vseposvod, da se duh nahaja v vsej stvarnosti, da je človeška individualnost božanska, da je božanska misel sila dobre-ga, da bolezni izvirajo iz načina mišljenja in da »pravilno mišljenje« učinkuje zdravilno; op. prev.) in postala izjem-na učiteljica in založnica mnogim avtorjem, pripadnikom tega gibanja.

Poročila se je precej mlada, a ker v zakonu ni bila srečna, sta se z možem ločila. Od takrat je morala sama ob pomoči njenega očeta vzdrževati sebe in svoje otroke. Tákrat enkrat, ko je še živela v Portlandu v ameriški zvezni državi Oregon, je začutila, da bi ji kakšen stalen posel prišel še kako prav. Dodatni denar je skušala prislužiti s poučevanjem, šivanjem oblek, s svetovanjem drugim ljudem, a je bil njen zaslužen bolj pičel in so se komajda prebijali iz meseca v mesec. Ker zaradi zgodnje poroke šolanja ni zaključila, o vodenju poslov pa tudi ni vedela skorajda nič in ni imela nobenih izkušenj, ni dobro vedela, kako bi sploh začela. Nekega dne pa je pomislila, da bi začela izdajati manjši periodični časopis. Ker je bila brez začetnega kapitala, ji je v prvih šestih me-secih pomagal njen oče tako, da ji je za ta namen mesečno

prispeval 30 dolarjev. Tako je vendarle lahko začela ustvarjati svoj časopis, ki ga je polna navdiha poimenovala Nautilus.

Po tem se je njeno življenje popolnoma spremenilo. Od takrat naprej pa vse do svoje smrti je potem pisala knjige, poučevala in predavala po širnih Združenih državah Amerike.

»V vsaki človeški duši je pot, načrtana navzven, načrt, zemljevid in kompas, da bi ga vodil. Če se potem posameznik zanaša na to svojo načrtano pot in gre po njej, kmalu ugotovi, da na njej ne prihaja do nobenih trkov, ni nasprotovanj. Njegov načrt je resnična orbita, kjer se vse vsiljeno oziroma vrinjeno od zunaj razprši, še preden pride do njega. V njegovi atmosferi vse to zgori in se spremeni v zanj neškodljivo.«

»Ljubezen je čustvena moč vsakega živega bitja; moč, ki prihaja iz samega središčnega sonca, ki daje življenje tako njemu kot tudi okolju; in to na enak način, kot se širi sončna moč in daje življenje planetom. In enako, kot je sonce vir življenja, svetlobe in moči planetom, tako je tudi dušno središče vir življenja, svetlobe in moči tistim, ki bivajo v človeškem telesu.«